

Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (fjärde avdelningen)

den 5 april 2017*

”Överklagande — Dumpning — Genomförandeförordning (EU) nr 924/2012 — Import av vissa fästdon av järn eller stål med ursprung i Folkrepubliken Kina — Förordning (EG) nr 1225/2009 — Artikel 2.10 och 2.11 — Uteslutande av vissa exporttransaktioner vid beräkning av dumpningsmarginalen — Rättvis jämförelse mellan exportpris och normalvärde vid import från ett land utan marknadsekonomi”

I de förenade målen C-376/15 P och C-377/15 P,

angående två överklaganden enligt artikel 56 i stadgan för Europeiska unionens domstol, som ingavs den 9 juli 2015,

Changshu City Standard Parts Factory, Changshu City (Kina),

Ningbo Jinding Fastener Co. Ltd, Ningbo (Kina),

företrädna av R. Antonini och E. Monard, avocats,

klagande,

i vilket de andra parterna är:

Europeiska unionens råd, företrätt av B. Driessen och S. Boelaert, båda i egenskap av ombud, biträdda av N. Tuominen, avocat,

svarande i första instans

Europeiska kommissionen, företräd av T. Maxian Rusche och M. França, båda i egenskap av ombud,

European Industrial Fasteners Institute AISBL (EIFI), Bryssel (Belgien),

intervenienter i första instans,

meddelar

DOMSTOLEN (fjärde avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden T. von Danwitz samt domarna E. Juhász, C. Vajda, K. Jürimäe (referent) och C. Lycourgos,

generaladvokat: P. Mengozzi,

justitiesekreterare: handläggaren M. Aleksejev,

* * Rättegångsspråk: engelska.

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 22 juni 2016,

och efter att den 7 december 2016 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

- 1 Changshu City Standard Parts Factory och Ningbo Jinding Fastener Co. Ltd har genom sina överklaganden begärt att Europeiska unionens tribunals dom av den 29 april 2015, Changshu City Standard Parts Factory och Ningbo Jinding Fastener/rådet (T-558/12 och T-559/12, ej publicerad, EU:T:2015:237) (nedan kallad den överklagade domen), ska upphävas. I denna dom ogillade tribunalen klagandenas talan om ogiltigförklaring av rådets genomförandeförordning (EU) nr 924/2012 av den 4 oktober 2012 om ändring av förordning (EG) nr 91/2009 om införandet av en slutgiltig antidumpningstull beträffande import av vissa fästdon av järn eller stål med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 275, 2012, s.1, nedan kallad den omtvistade förordningen).

Tillämpliga bestämmelser

Internationell rätt

- 2 Genom beslut 94/800/EG av den 22 december 1994 om ingående, på Europeiska gemenskapens vägnar – vad beträffar frågor som omfattas av dess behörighet – av de avtal som är resultatet av de multilaterala förhandlingarna i Uruguayrundan (1986–1994) (EGT L 336, 1994, s. 1; svensk specialutgåva, område 1, volym 38, s. 3), godkände Europeiska unionens råd avtalet om upprättande av Världshandelsorganisationen (WTO), som undertecknades i Marrakech den 15 april 1994, samt de avtal som återges i bilagorna 1–3 till detta avtal, bland vilka återfinns avtalet om tillämpning av artikel VI i Allmänna tull- och handelsavtalet 1994 (EGT L 336, 1994, s. 103; svensk specialutgåva, område 1, volym 38, s. 105) (nedan kallat antidumpningsavtalet).

- 3 Artikel 2 i antidumpningsavtalet har rubriken ”Fastställande av dumpning”. I artikel 2.4 i avtalet stadgas följande:

”En rättvis jämförelse skall göras mellan exportpriset och normalvärdet. Denna jämförelse skall göras i samma handelsled, i allmänhet priset från fabrik, och avse försäljningar så nära varandra i tiden som möjligt. Vederbörlig hänsyn skall i varje särskilt fall tas till olikheter som påverkar prisernas jämförbarhet, inbegripet olikheter i försäljningsvillkor, kontraktuella skadestånd, beskattning, handelsled, kvantiteter, fysiska egenskaper och alla andra olikheter som också visat sig påverka prisernas jämförbarhet. I det fall som nämns i punkt 3 skall hänsyn även tas till kostnader, inbegripet tullar och skatter, som uppstått mellan import och återförsäljning samt till uppkommen vinst. Om prisernas jämförbarhet i sådana fall har påverkats skall myndigheterna fastställa normalvärdet i ett handelsled som motsvarar handelsledet i det konstruerade exportpriset, eller medge sådana justeringar som är motiverade enligt denna punkt. Myndigheterna skall informera berörda parter om vilka uppgifter som krävs för att säkerställa en rättvis jämförelse och myndigheterna skall inte ställa orimliga beviskrav på dessa parter.”

- 4 Artikel 2.4.2 i antidumpningsavtalet har följande lydelse:

”Förekomsten av dumpningsmarginaler under undersökningsperioden skall, i enlighet med bestämmelserna i punkt 4 angående rättvis jämförelse, vanligtvis fastställas på grundval av en jämförelse mellan ett vägt medeltal för normalvärdet och ett vägt medeltal för alla jämförbara exportpriser, eller genom en jämförelse mellan normalvärden och exportpriser som fastställts för varje

enskild transaktion. Ett normalvärde som fastställts på grundval av vägt medeltal kan jämföras med exportpriset för en enskild transaktion om myndigheterna upptäcker ett mönster av enskilda exportpriser som skiljer sig väsentligen mellan olika köpare, regioner eller över olika tidsperioder och om en förklaring ges till varför sådana olikheter inte kan beaktas på ett lämpligt sätt vid jämförelse mellan vägda medeltal eller mellan enskilda transaktioner.”

Unionsrätt

- 5 De bestämmelser om Europeiska unionens tillämpning av antidumpningsåtgärder som var i kraft vid tiden för antagandet av den omtvistade förordningen återfanns i rådets förordning (EG) nr 1225/2009 av den 30 november 2009 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EUT L 343, 2009, s. 51, och rättelse i EUT L 7, 2010, s. 22), i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 765/2012 av den 13 juni 2012 (EUT L 237, 2012, s. 1) (nedan kallad grundförordningen).
- 6 I artikel 1.2 och 1.4 i grundförordningen föreskrevs följande:

”2. En produkt ska anses vara dumpad om exportpriset till gemenskapen är lägre än det jämförbara pris som en likadan produkt betingar vid normal handel i exportlandet.

...

4. Vid tillämpningen av denna förordning avses med ’likadan produkt’ en produkt som är identisk med, dvs. i alla avseenden likadan som, produkten i fråga, eller, om en sådan produkt inte finns, en annan produkt som har egenskaper som nära påminner om den berörda produktens egenskaper, även om den inte i alla avseenden är likadan.”
- 7 Artikel 2 i grundförordningen, med rubriken ”Fastställande av dumpning”, hade följande lydelse:

”...

C. Jämförelse

10. En rättvis jämförelse ska göras mellan exportpriset och normalvärdet. Denna jämförelse ska göras i samma handelsled och avse försäljningar som ligger så nära varandra i tiden som möjligt och med hänsyn tagen till andra olikheter som påverkar prisernas jämförbarhet. Om normalvärdet och det fastställda exportpriset inte är direkt jämförbara skall i varje särskilt fall hänsyn i form av justeringar tas till olikheter i de faktorer som påstås och konstateras påverka priserna och därmed prisernas jämförbarhet. Dubblering ska undvikas vid justeringen, särskilt avseende rabatter, avdrag, kvantiteter och handelsled. Om de angivna villkoren är uppfyllda kan justeringar göras för följande faktorer:

...

D. Dumpningsmarginal

11. Om inte annat följer av relevanta bestämmelser angående rättvis jämförelse ska förekomsten av dumpningsmarginaler under undersökningsperioden normalt fastställas på grundval av en jämförelse mellan ett vägt genomsnittligt normalvärde och ett vägt genomsnittligt pris för alla exporttransaktioner till gemenskapen, eller genom en jämförelse transaktion för transaktion mellan enskilda normalvärden och enskilda exportpriser till gemenskapen. Ett normalvärde som fastställts på grundval av ett vägt genomsnitt kan dock jämföras med priset för varje enskild

exporttransaktion till gemenskapen om det finns ett mönster för exportpriserna vilket väsentligen skiljer sig mellan olika inköpare, regioner eller tider och om de metoder som anges i första meningen i denna punkt inte till fullo skulle återspegla den dumpning som förekommer. Denna punkt ska inte utesluta att stickprovstagning enligt artikel 17 används.

...”

8 I artikel 3.2, 3.3 och 3.8 i grundförordningen föreskrevs följande:

”2. Fastställande av skada ska grundas på faktiska bevis och ska inbegripa en objektiv granskning av såväl

a) den dumpade importens omfattning och inverkan på priserna på gemenskapsmarknaden för likadana produkter, som

b) denna imports inverkan på gemenskapsindustrin.

3. Med avseende på den dumpade importens omfattning ska det övervägas huruvida en betydande ökning av dumpad import ägt rum antingen i absoluta tal eller i förhållande till produktion eller konsumtion i gemenskapen. Vad avser den dumpade importens inverkan på priserna ska det övervägas huruvida de dumpade importprodukterna sålts till betydligt lägre pris än priset för den likadana produkten framställd av gemenskapsindustrin, eller om denna import annars leder till att priserna sänks väsentligt eller till att väsentliga prisökningar som annars skulle ha ägt rum förhindras. Varken en enskild faktor eller flera av dessa faktorer behöver nödvändigtvis vara avgörande.

...

8. Verkan av den dumpade importen ska bedömas i förhållande till gemenskapsindustrins produktion av den likadana produkten när tillgängliga uppgifter möjliggör att denna produktion särskiljs på grundval av kriterier sådana som produktionsprocessen, producenternas försäljning samt vinst. Om produktionen inte på detta sätt kan särskiljas, ska verkningarna av den dumpade importen bedömas genom undersökning av produktionen av den minsta varugrupp eller produktserie som inbegriper den likadana produkten och för vilken nödvändiga uppgifter kan lämnas.”

Bakgrunden till tvisten och den omtvistade förordningen

9 Sökandena är bolag med hemvist i Kina och verksamma inom tillverkningen av vissa fästdon av järn eller stål som är avsedda att säljas på den inhemska marknaden eller exporteras, bland annat till Europeiska unionen (nedan kallad den berörda produkten).

10 Genom förordning (EG) nr 91/2009 av den 26 januari 2009 om införandet av en slutgiltig antidumpningstull beträffande import av vissa fästdon av järn eller stål med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 29, 2009, s. 1) införde rådet en antidumpningstull på import av den berörda produkten.

11 Den 28 juli 2011 antog Världshandelsorganisationens (WTO) tvistlösningsorgan (nedan kallat tvistlösningsorganet) överprövningsorganets rapport och panelens rapport, i dess ändrade lydelse enligt överprövningsorganets rapport, i ärendet ”Europeiska gemenskapernas slutgiltiga antidumpningsåtgärder beträffande vissa fästdon av järn eller stål från Kina” (WT/DS 397). I dessa rapporter konstaterades att unionen hade åsidosatt ett antal bestämmelser i WTO:s regelverk.

12 Den 6 mars 2016 publicerade Europeiska kommissionen i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1515/2001 av den 23 juli 2001 om de åtgärder som gemenskapen får vidta till följd av rapporter som antagits av Världshandelsorganisationens tvistlösningsorgan när det gäller

antidumpningsåtgärder eller antisubventionsåtgärder (EGT L 201, 2001, s. 10) ett tillkännagivande om de gällande antidumpningsåtgärderna beträffande import av vissa fästdon av järn eller stål med ursprung i Folkrepubliken Kina efter rekommendationerna och utslagen från Världshandelsorganisationens tvistlösningsorgan av den 28 juli 2011 i tvisten EG – fästdon (DS397) (EUT C 66, 2012, s. 29).

- 13 I enlighet med detta tillkännagivande inledde kommissionen en omprövning av antidumpningsåtgärderna på grundval av förordning nr 1515/2001, i syfte att avgöra hur förordning nr 91/2009 borde ändras för att anpassas till ovannämnda rekommendationer och beslut från tvistlösningsorganet. Efter denna omprövning antog rådet den omtvistade förordningen den 4 oktober 2012.
- 14 Vad gäller jämförelsen mellan exportpriset och normalvärdet, avvisade rådet de begäranden om justering för skillnader i produktionskostnader och skillnader i effektivitet och produktivitet, som vissa berörda parter hade framställt i enlighet med artikel 2.10 i grundförordningen.
- 15 Vad gällde beräkningen av dumpningsmarginalen i den mån normalvärdet med tillämpning av artikel 2.7 a i grundförordningen bestämts på grundval av uppgifter avseende ett tredjeland med marknadsekonomi, i detta fall Indien, och särskilt på grundval av uppgifter som lämnats av en indisk tillverkare (nedan kallad den indiska tillverkaren), angav rådet i huvudsak, i punkterna 82, 102 och 109 i den omtvistade förordningen, att jämförelsen mellan ett vägt genomsnittligt normalvärde och ett vägt genomsnittligt pris för exporttransaktioner hade gjorts genom att utesluta de transaktioner som avsåg typer av den berörda produkten som exporterades av de kinesiska exporterande tillverkarna för vilken ingen motsvarande typ tillverkades eller såldes av den indiska tillverkaren. Rådet uppgav att denna metod ansågs vara den mest tillförlitliga för att fastställa dumpningsnivån. Att försöka matcha alla typer av den berörda produkten som exporterades av de kinesiska exporterande tillverkarna med liknande typer från den indiska tillverkaren skulle nämligen ha gett felaktiga resultat. Vidare förklarade rådet att det ansåg att de exporttransaktioner som användes vid beräkningen av dumpningsmarginalen var representativa för alla typer av den berörda produkten som exporterades av kinesiska exporterande tillverkare.
- 16 Artikel 1 i den omtvistade förordningen innebar att den antidumpingstull som införts genom förordning nr 91/2009 sattes ned till 38,3 procent för Changshu City Standard Parts Factory och att den tull på 64,3 procent som införts för Ningbo Jinding Fastener bibehölls.

Förfarandet vid tribunalen och den överklagade domen

- 17 Klagandena hade genom ansökningar, som inkom till tribunalens kansli den 24 december 2012, var och en väckt talan om ogiltigförklaring av den omtvistade förordningen.
- 18 Den 6 maj 2014 beslutade ordföranden på tribunalens fjärde avdelning att förena målen T-558/12 och T-559/12 vad gällde det muntliga förfarandet och domen.
- 19 Till stöd för sin talan vid tribunalen anförde klagandena två grunder.
- 20 Den första grunden avsåg åsidosättande av artiklarna 2.7 a, 2.8, 2.9 och 2.11 och 9.5 i grundförordningen, av icke-diskrimineringsprincipen och av artikel 2.4.2 i antidumpningsavtalet. Klagandena hade inom ramen för denna grund klandrat institutionerna för att vid beräkningen av dumpningsmarginalen ha uteslutit transaktioner som rörde de typer av den berörda produkten som exporterades av de kinesiska exporterande tillverkarna och för vilka en motsvarande typ varken tillverkades eller såldes av den indiska tillverkaren. 38 procent av Changshu City Standard Parts Factorys exportförsäljning och 43 procent av Ningbo Jinding Fasteners exportförsäljning uteslöts därmed vid beräkningen av dumpningsmarginalen.

- 21 Den andra grunden avsåg i första hand åsidosättande av artikel 2.10 i grundförordningen och artikel 2.4 i antidumpningsavtalet och i andra hand åsidosättande av artikel 296 FEUF. Den avsåg beslutet att avslå klagandenas respektive begäran om justering.
- 22 I den överklagade domen slog tribunalen fast att talan inte kunde vinna bifall såvitt avsåg de två grunder som klagandena åberopat, och ogillade respektive talan i dess helhet.

Parternas yrkanden och förfarandet vid domstolen

- 23 Klagandena har yrkat att domstolen ska
- upphäva den överklagade domen,
 - bifalla klagandenas yrkanden såsom de framställts i ansökan till tribunalen och ogiltigförklara den omtvistade förordningen i den del den rör klagandena, och
 - förplikta rådet att ersätta klagandenas rättegångskostnader vid tribunalen och domstolen, samt förplikta intervenienterna att bära sina rättegångskostnader.
- 24 Rådet har yrkat att domstolen ska ogilla överklagandena och förplikta klagandena att ersätta rättegångskostnaderna för överklagandena och förfarandet vid tribunalen.
- 25 Kommissionen har yrkat att domstolen
- i första hand ska avvisa överklagandena,
 - i andra hand ska ogilla överklagandena, och
 - förplikta klagandena att ersätta rättegångskostnaderna.
- 26 Genom beslut av domstolens ordförande av den 22 september 2015 förenades målen C-376/15 P och C-377/15 P vad gäller det skriftliga och det muntliga förfarandet samt domen.

Prövning av överklagandena

- 27 Klagandena har åberopat två grunder till stöd för sitt överklagande. Den första grunden avser uteslutandet av vissa exporttransaktioner vid beräkningen av dumpningsmarginalen. Den andra grunden avser unionsinstitutionernas vägran att göra vissa justeringar i samband med jämförelsen mellan normalvärdet och exportpriset.

Upptagande till sakprövning av överklagandet i mål C-377/15 P

- 28 Kommissionen har hävdatt att överklagandet i mål C-377/15 P inte kan tas upp till sakprövning, eftersom det är identiskt med överklagandet i mål C-376/15 P. Parterna, de angripna rättsakterna, den överklagad dom och argumenten är identiska. Överklagandet i mål C-377/15 P, vilket ingavs sist, kan följaktligen inte prövas på grund av litispændens.
- 29 Enligt domstolens fasta praxis ska en talan som har väckts efter det att en annan talan har väckts, där parterna är desamma, där samma grunder anförs och som syftar till ogiltigförklaring av samma rättsakt, avvisas på grund av litispændens (dom av den 9 juni 2011, Diputación Foral de Vizcaya m.fl./kommissionen, C-465/09 P–C-470/09 P, ej publicerad, EU:C:2011:372, punkt 58 och där angiven rättspraxis).

- 30 I förevarande fall kan det konstateras att parterna är desamma i överklagandena i målen C-376/15 P och C-377/15 P. Vidare återger överklagandet i målet C-377/15 P ord för ord överklagandet i mål C-376/15 P. Samma grunder har således anförts i dessa två överklaganden, och överklagandena syftar till upphävning av samma tribunaldom och ogiltigförklaring av samma rättsakt.
- 31 Mot denna bakgrund ska överklagandet i mål C-377/15 P, vilket ingetts efter överklagandet i mål C-376/15 P, avvisas på grund av litispendens.

Den första grunden i mål C-376/15 P

Parternas argument

- 32 Den första grunden avser det resonemang som förs i punkterna 61–90 i den överklagade domen. Denna grund består av tre delar.
- 33 Klagandena har i den första grundens första del anført att tribunalen har gjort en felaktig tolkning av skyldigheten att genomföra en jämförelse av alla exporttransaktioner i enlighet med artikel 2.11 i grundförordningen och artikel 2.4.2 i antidumpningsavtalet. Enligt klagandena ska de två bestämmelserna tolkas så, att det krävs att samtliga exportförsäljningar av den berörda produkten, såsom denna definierades vid tidpunkten för inledandet av den undersökningen, ska omfattas av jämförelsen vid beräkningen av dumpningsmarginalen. Denna tolkning följer av ordalydelsen i nämnda bestämmelser samt av domen av den 27 september 2007, Ikea Wholesale (C-351/04, EU:C:2007:547). Eventuella ytterligare svårigheter i samband med tillämpningen av metoden med ”jämförbart land” gör det inte möjligt att göra undantag från bestämmelserna om fastställande av dumpningsmarginalen.
- 34 Klagandena har i den första grundens andra del anført att tribunalen har gjort en felaktig rättstillämpning när den blandat samman, å ena sidan, de skyldigheter som anges i artikel 2.11 i grundförordningen och i artikel 2.4.2 i antidumpningsavtalet, och, å andra sidan, de skyldigheter avseende prisjämförbarheten som anges i artikel 2.10 i förordningen och i artikel 2.4 i avtalet. Härvidlag har klagandena angett att frågan huruvida beräkningen av dumpningsmarginalen är förenlig med artikel 2.11 i grundförordningen och artikel 2.4.2 i antidumpningsavtalet inte ska bedömas på grundval av begreppet ”jämförbara priser” såsom tribunalen fann i punkt 61 i den överklagade domen, men på grundval av begreppet ”jämförbara transaktioner”. För alla jämförbara transaktioner ska priserna göras jämförbara, i enlighet med artikel 2.10 i grundförordningen och artikel 2.4 i antidumpningsavtalet, vilket hade varit möjligt i förevarande fall.
- 35 Klagandena har i den första grundens tredje del i andra hand anført att tribunalens bedömning av den ”rättvisa jämförelsen” inte uppfyller kraven i artikel 2.10 och 2.11 i grundförordningen och artiklarna 2.4 och 2.4.2 i antidumpningsavtalet. Tribunalen hade således för det första, felaktigt, undersökt huruvida användningen av andra metoder att fastställa normalvärdet hade kunnat leda till en ”mer rättvis” jämförelse än den som genomförts av unionsinstitutionerna. För det andra bekräftade tribunalens analys att det inte var omöjligt, utan endast svårare, för unionsinstitutionerna att iaktta artikel 2.10 och 2.11 i grundförordningen. För det tredje fäste tribunalen felaktigt vikt vid frågan huruvida klagandena hade samarbetat med unionsinstitutionerna genom att för dessa ange på vilket sätt de kunde iaktta sina skyldigheter enligt artikel 2.10 och 2.11 i grundförordningen och artiklarna 2.4 och 2.4.2 i antidumpningsavtalet. För det fjärde saknar begreppet transaktionernas ”representativitet”, vilket tribunalen har använt i punkterna 81 och 83 i den överklagade domen, relevans.

- 36 Rådet och kommissionen har bestritt klagandenas argument. Kommissionen har inledningsvis anfört att den första grunden inte kan prövas i sak eftersom den ifrågasätter tribunalens bedömning av de faktiska omständigheterna och inte anger någon felaktig rättstillämpning som tribunalen skulle ha gjort sig skyldig till. Kommissionen anser dessutom att denna grund saknar verkan.
- 37 Vad gäller den första grundens första del har rådet och kommissionen gjort gällande dels att tribunalen gjort en riktig bedömning när den vägrade att tillämpa domen av den 27 september 2007, Ikea Wholesale (C-351/04, EU:C:2007:547) i förevarande mål, dels att den tolkning som klagandena förespråkar inte har stöd i rapporterna från tvistlösningsorganet. Kommissionen har även angett att artiklarna 2.4 och 2.4.2 i antidumpningsavtalet genomsyras av principen ”rättvis jämförelse”. Artikel 2.10 och 2.11 i grundförordningen avser att införliva artikel 2.4 i antidumpningsavtalet med unionsrätten och ger således företräde för nämnda princip.
- 38 Vad beträffar den första grundens andra del har rådet och kommissionen anfört att ordalydelsen i grundförordningen och antidumpningsavtalet visar att kravet på en ”rättvis jämförelse” måste få företräde framför skyldigheten att beräkna dumpningsmarginalen på grundval av samtliga exporttransaktioner. Vidare anges i artikel 2.11 i grundförordningen de specifika metoderna för att beräkna dumpningsmarginalen, men detta träder inte i stället för det allmänna kravet på rättvis jämförelse i artikel 2.10 i samma förordning.
- 39 Vad beträffar den första grundens tredje del har rådet och kommissionen för det första påpekat att klagandena förefaller göra gällande att unionsinstitutionerna borde ha valt ett tillvägagångssätt som var så ”rättvist som möjligt”, vilket skulle ha varit en felaktig rättstillämpning. För det andra var det tillvägagångssätt som unionsinstitutionerna tillämpat rättvist, med beaktande av avsaknaden av prisuppgifter avseende de produkter som den indiska tillverkaren inte sålde. För det tredje gjorde tribunalen en riktig bedömning när den fann att klagandena skulle ha styrkt sina påståenden, och borde kunnat ha gjort detta. För det fjärde anser kommissionen att begreppet ”representativitet” är relevant och att bedömningen härvidlag inte ska ske för respektive exporterande tillverkare utan för samtliga transaktioner med den berörda produkten. Vidare var uteslutningen av exporttransaktioner helt slumpmässig och hade inte till syfte att påverka resultatet av unionsinstitutionernas analys.

Domstolens bedömning

– Upptagande till prövning

- 40 Det ska erinras om att domstolen enligt fast rättspraxis varken är behörig att fastställa de faktiska omständigheterna eller, i princip, att bedöma den bevisning som tribunalen har godtagit till stöd för dessa omständigheter. Om bevisupptagningen har skett på ett riktigt sätt och de allmänna rättsprinciper och processuella regler som är tillämpliga i fråga om bevisbördan och bevisningen har iakttagits, är det tribunalen ensam som ska bedöma vilket värde som uppgifterna i målet ska tillmätas. Bedömningen av de faktiska omständigheterna utgör således inte, med undantag för då tribunalen har missuppfattat bevisningen, en rättsfråga som ska prövas av domstolen.
- 41 Genom de argument som klagandena har anfört till stöd för förevarande grund har de i huvudsak i första hand gjort gällande att tribunalen gjort en felaktig tolkning av artikel 2.11 i grundförordningen och artikel 2.4.2 i antidumpningsavtalet. I andra hand har de gjort gällande att tribunalen gjort en analys som strider mot artikel 2.10 och 2.11 i grundförordningen och mot artiklarna 2.4 och 2.4.2 i antidumpningsavtalet. I motsats till vad kommissionen har hävdats innebär dessa argument inte ett ifrågasättande av tribunalens bedömning av de faktiska omständigheterna, utan ett ifrågasättande av dess tolkning av rättsregler. Klagandena har således identifierat felaktiga rättstillämpningar som de hävdar att den överklagade domen är behäftad med. Dessa argument avser således rättsfrågor som kan prövas av domstolen inom ramen för ett överklagande.

42 Domstolen kan således inte godta kommissionens argument att denna grund inte kan prövas i sak.

– *Huruvida den första grunden saknar verkan*

43 Kommissionen anser att den första grunden saknar verkan.

44 Såsom generaladvokaten har påpekat i punkt 56 i sitt förslag till avgörande skulle emellertid, för det fall domstolen godtog denna grund – och bland annat fann att tribunalens tolkning av artikel 2.11 i grundförordningen och artikel 2.4.2 i antidumpningsavtalet var felaktig – den överklagade domen vara behäftad med en felaktig rättstillämpning som skulle medföra dess upphävande.

45 Domstolen kan således inte godta kommissionens argument att denna grund saknar verkan.

– *Prövning i sak*

46 Klagandena har ifrågasatt det resonemang som tribunalen för i punkterna 61–90 i den överklagade domen. Enligt klagandena är detta resonemang behäftat med en felaktig rättstillämpning, eftersom det bygger på en felaktig tolkning av bland annat artikel 2.11 i grundförordningen.

47 Domstolen erinrar härvidlag om att enligt dess fasta praxis förfogar unionsinstitutionerna, på området för den gemensamma handelspolitiken och särskilt i fråga om handelspolitiska skyddsåtgärder, över ett stort utrymme för skönsmässig bedömning med hänsyn till de komplicerade ekonomiska, politiska och juridiska situationer som de ska bedöma. Tillämpningen av artikel 2.11 i grundförordningen förutsätter komplicerade ekonomiska bedömningar, varför domstolsprövningen av en sådan bedömning är begränsad till en kontroll av att reglerna för handläggning och för motivering har följts, att de faktiska omständigheter som lagts till grund för det angripna valet är materiellt riktiga, att bedömningen av dessa omständigheter inte är uppenbart oriktig och att det inte förekommit maktmissbruk (se, för ett liknande resonemang, dom av den 27 september 2007, Ikea Wholesale, C-351/04, EU:C:2007:547, punkterna 40 och 41, och dom av den 16 februari 2012, Rådet och kommissionen/Interpipe Niko Tube och Interpipe NTRP, C-191/09 P och C-200/09 P, EU:C:2012:78, punkt 63).

48 I punkt 90 i den överklagade domen drog tribunalen slutsatsen att rådet inte hade gjort sig skyldig till någon uppenbart oriktig bedömning när den vid beräkningen av dumpningsmarginalen uteslutit de typer av produkter som inte motsvarade någon av de produkter som tillverkades och såldes av den indiska tillverkaren, varför den omtvistade förordningen inte stred mot vare sig artikel 2.11 i grundförordningen eller artikel 2.4.2 i antidumpningsavtalet. För att dra denna slutsats undersökte tribunalen, såsom framgår av punkt 61 i den överklagade domen, huruvida ett sådant tillvägagångssätt var möjligt på grundval av artikel 2.11 i grundförordningen och artikel 2.4.2 i antidumpningsavtalet vilka dels föreskriver att unionsinstitutionerna måste beakta priserna för alla jämförbara exporttransaktioner, dels hänvisar till relevanta bestämmelser angående den rättvisa jämförelsen.

49 Tribunalen fann för det första, i punkt 63 i den överklagade domen, att även om typerna av den berörda produkten kunde anses vara jämförbara var detta inte fallet vad gällde priserna för dessa typer av denna produkt vilka inte tillverkades eller såldes av denna tillverkare. Enligt tribunalen hindrade således avsaknaden av priser för vissa typer av den berörda produkten, även om de var liknande, en jämförelse mellan normalvärdet och exportpriset. Därefter fann tribunalen, i punkterna 71, 80 och 84 i den överklagade domen, att mot bakgrund av risken för bristande precision om metoder tillämpades där normalvärdet beräknades för produkter som inte såldes av den indiska tillverkaren, hade unionsinstitutionerna fog för att dra slutsatsen att det tillvägagångssätt som de föreslagit var rättvist och att en användning av ovanstående metoder inte hade säkerställt en mer precis eller rättvis jämförelse. Slutligen fann tribunalen, i punkt 85, att domen av den 27 september 2007, Ikea Wholesale

(C-351/04, EU:C:2007:547), inte var relevant, eftersom dumpningsmarginalen i det ärende som föregått den domen, till skillnad från i det aktuella målet, inte hade beräknats på grundval av en betydande representation av typer av den berörda produkten.

- 50 Härvidlag fann tribunalen att unionsinstitutionerna vid beräkningen av dumpningsmarginalen, i enlighet med artikel 2.11 i grundförordningen, hade fog för att från denna beräkning utesluta vissa exporttransaktioner, i avsaknad av ”jämförbara priser” och när situationen var sådan att ingen annan beräkningsmetod hade gjort det möjligt att göra en ”mer rättvis jämförelse” eftersom denna beräkning gjordes på grundval av en ”betydande representation” av typer av den berörda produkten.
- 51 Det ska därför undersökas huruvida tribunalens resonemang är behäftat med en felaktig rättstillämpning, såsom klagandena har hävdad.
- 52 För att för det första avgöra huruvida artikel 2.11 i grundförordningen innebär att unionsinstitutionerna är skyldiga att beakta samtliga exporttransaktioner eller om de har rätt att utesluta vissa av dessa transaktioner vid beräkningen av dumpningsmarginalen, ska denna bestämmelses ordalydelse, sammanhang och syfte analyseras (dom av den 16 april 2015, Angerer, C-477/13, EU:C:2015:239, punkt 26 och där angiven rättspraxis).
- 53 Vad för det första gäller denna bestämmelses ordalydelse kan det noteras att bestämmelsen föreskriver två metoder för att jämföra normalvärdet och exportpriset. Den ena metoden är den så kallade symmetriska metoden, som bygger på en jämförelse mellan ett vägt genomsnittligt normalvärde och ett vägt genomsnittligt pris för alla exporttransaktioner till unionen. Den andra metoden är den så kallade asymmetriska metoden, som bygger på en jämförelse mellan ett vägt genomsnittligt normalvärde och priset för varje enskild exporttransaktion till unionen. Oavsett jämförelsemetod hänvisar artikel 2.11 i grundförordningen till ”alla exporttransaktioner till [unionen]”. Såsom generaladvokaten har påpekat i punkt 71 i sitt förslag till avgörande gör denna formulering det möjligt att anse att unionsinstitutionerna vid beräkningen av dumpningsmarginalen inte kan utesluta exporttransaktionerna avseende vissa typer av den berörda produkten.
- 54 Vad därefter gäller syftet med artikel 2.11 i grundförordningen framgår det av bestämmelsen att såväl den symmetriska som den asymmetriska metoden för att beräkna dumpningsmarginalen till fullo ska återspegla den dumpning som förekommer.
- 55 Unionsinstitutionernas uteslutande vid beräkningen av dumpningsmarginalen av exporttransaktionerna avseende vissa typer av den berörda produkten strider emellertid mot detta syfte, såsom generaladvokaten har påpekat i punkt 67 i sitt förslag till avgörande. Konsekvensen av ett sådant uteslutande är nämligen att det är omöjligt för dessa institutioner att mäta den påverkan dessa transaktioner kan ha på nämnda beräkning, varför dessa institutioner inte kan säkerställa att den beräknade dumpningsmarginalen till fullo återspeglar den dumpning som förekommer.
- 56 Vad slutligen gäller det sammanhang i vilket artikel 2.11 i grundförordningen förekommer, framgår det av artikel 1 i denna förordning, med rubriken ”Principer”, att en antidumpningsundersökning avser en specifik produkt, som kallas den berörda produkten, som definieras av unionsinstitutionerna vid inledandet av denna undersökning.
- 57 Enligt artikel 1.2 i förordningen ska en produkt anses vara dumpad om exportpriset till unionen är lägre än det jämförbara pris som en likadan produkt betingar i exportlandet. Vidare föreskrivs i artikel 1.4 i förordningen att vid tillämpningen av grundförordningen avses med ”likadan produkt” en produkt som är identisk med, den ”berörda produkten”. Dumpningsmarginalen beräknas således på grundval av definitionen av ”berörd produkt”, såsom denna anges av unionsinstitutionerna vid inledningen av undersökningen.

- 58 På samma sätt framgår av artikel 3.2, 3.3 och 3.8 i grundförordningen, vilken artikel hänvisar till begreppet "likadan produkt", att det är på grundval av den "berörda produkten" som unionsinstitutionerna slår fast huruvida unionsindustrin har vållats skada på grund av den dumpade importen.
- 59 Såsom generaladvokaten har påpekat i punkt 64 i sitt förslag till avgörande innebär definitionen av "berörd produkt" vid inledandet av undersökningen inte att unionsinstitutionerna är förhindrade att dela upp denna produkt i olika typer eller modeller och utgå från jämförelser mellan normalvärdet och exportpriset, modell för modell, eller typ för typ.
- 60 Detta ändrar dock inte den omständigheten att unionsinstitutionerna är skyldiga att, i enlighet med denna definition, fastställa en total dumpningsmarginal för den "berörda produkten" i dess helhet. Varje annan tolkning skulle innebära att unionsinstitutionerna gavs möjlighet att påverka resultatet av beräkningen av dumpningsmarginalen, genom att utesluta en eller flera typer eller modeller av den "berörda produkten", såsom denna definierats vid inledningen av undersökningen.
- 61 Mot bakgrund av sin ordalydelse, sitt syfte, och det sammanhang i vilken bestämmelsen förekommer, kan artikel 2.11 följaktligen inte tolkas så, att den tillåter att vid beräkningen av dumpningsmarginalen utesluta exporttransaktioner till unionen avseende vissa typer av den berörda produkten. Tvärtom framgår av denna bestämmelse att unionsinstitutionerna vid denna beräkning är skyldiga att beakta samtliga dessa transaktioner.
- 62 Det ska tilläggas att inget av rådets och kommissionens argument avseende tolkningen av artikel 2.4.2 i antidumpningsavtalet föranleder någon annan slutsats.
- 63 Denna slutsats har vidare stöd i domen av den 27 september 2007, Ikea Wholesale (C-351/04, EU:C:2007:547, punkt 56). I den domen erinrade domstolen om ordalydelsen i artikel 2.11 i grundförordningen, enligt vilken det vägda genomsnittliga normalvärdet ska jämföras med "ett vägt genomsnittligt pris för alla exporttransaktioner" till unionen. Efter detta erinrande fann domstolen att rådet hade gjort en uppenbart oriktig bedömning när det inte hade beräknat den totala dumpningsmarginalen på grundval av jämförelser som fullt ut återspeglade samtliga jämförbara exportpriser.
- 64 Förvisso gällde nämnda dom tillämpningen av metoden med så kallad nollställning av negativa dumpningsmarginaler vid beräkningen av den totala dumpningsmarginalen, vilket är en fråga som skiljer sig från den fråga som är aktuell i förevarande mål avseende uteslutandet av vissa transaktioner vid denna beräkning på grund av avsaknaden av motsvarande produkter som tillverkas och säljs av tillverkaren i det jämförbara landet. Såsom generaladvokaten har påpekat i punkt 82 i sitt förslag till avgörande avser emellertid såväl det ärende som föranlett nämnda dom som förevarande mål avsaknaden av beaktande av priset för vissa exporttransaktioner vid beräkningen av dumpningsmarginalen. Det har härvidlag föga betydelse att priserna för vissa exporttransaktioner i förevarande mål helt lämnades obeaktade medan i målet Ikea Wholesale, där domstolen meddelade dom den 27 september 2007 (C-351/04, EU:C:2007:547), dessa priser endast delvis lämnades obeaktade, i den meningen att de i huvudsak hade ändrats.
- 65 I motsats till vad som anges i punkt 85 i den överklagade domen kan i förevarande fall omständigheten att dumpningsmarginalen har beräknats på grundval av en "betydande representation" av typer av den berörda produkten inte beaktas för att dra slutsatsen att domen av den 27 september 2007, Ikea Wholesale (C-351/04, EU:C:2007:547) inte är tillämplig. Utöver att klagandena bestrider representativiteten för de transaktioner som unionsinstitutionerna beaktat vid beräkningen av dumpningsmarginalen finns det inget i artikel 2.11 i grundförordningen som gör det möjligt att beräkna denna marginal på grundval av en "betydande representation" av typer av den berörda produkten.

- 66 För det andra ska det kontrolleras huruvida tribunalen, trots räckvidden för artikel 2.11 i grundförordningen, såsom denna preciserats i punkt 61 i förevarande dom, gjorde en riktig bedömning när den i punkt 64 i den överklagade domen fann att unionsinstitutionerna hade rätt att utesluta exporttransaktionerna avseende vissa typer av den berörda produkten, med beaktande av att det för dessa typer av produkter inte fanns några "jämförbara priser" och att tillämpningen av en annan metod för att beräkna normalvärdet inte hade säkerställt en "mer rättvis jämförelse".
- 67 Vad beträffar avsaknaden av "jämförbara priser" noterar domstolen att enligt ordalydelsen i artikel 2.11 i grundförordningen ska dumpningsmarginalen beräknas genom att jämföra normalvärdet och priset för alla exporttransaktioner till unionen "[o]m inte annat följer av relevanta bestämmelser angående rättvis jämförelse". Sistnämnda sats hänvisar till artikel 2.10 i förordningen, i vilken föreskrivs att om normalvärdet och det fastställda exportpriset inte är direkt jämförbara ska hänsyn i form av justeringar tas till olikheter i de faktorer som påstås och konstateras påverka priserna. Prisernas jämförbarhet beaktas således inte inom ramen för tillämpningen av artikel 2.11 i förordningen, utan vid tillämpningen av artikel 2.10 i förordningen.
- 68 Med andra ord är det, såsom framgår av punkterna 57 och 61 i förevarande dom, på grundval av definitionen av "berörd produkt", såsom denna angetts av unionsinstitutionerna vid inledandet av undersökningen, som dumpningsmarginalen ska beräknas i enlighet med artikel 2.11 i grundförordningen, utan att någon typ eller modell av denna produkt kan uteslutas från denna beräkning. Däremot krävs det för att denna beräkning ska kunna genomföras att unionsinstitutionerna gör en jämförelse av priserna och att hänsyn i form av justeringar tas till olikheter som påverkar priserna, i den mening som avses i artikel 2.10 i förordningen.
- 69 Tribunalen gjorde således en felaktig bedömning när den fann att unionsinstitutionerna hade rätt att utesluta exporttransaktionerna avseende vissa typer av den berörda produkten, i den mån det för dessa typer av produkter inte fanns några "jämförbara priser".
- 70 Såsom generaladvokaten har påpekat i punkt 78 i sitt förslag till avgörande ska det även påpekas att i ett sådant fall som det i förevarande mål, där tillverkaren i ett jämförbart land varken tillverkar eller säljer en viss typ av produkten, kan unionsinstitutionerna i praktiken antingen besluta att utesluta denna typ av produkt från definitionen av "berörd produkt" eller konstruera normalvärdet för nämnda typ, för att kunna beakta exporttransaktionerna avseende denna typ av produkt vid beräkningen av dumpningsmarginalen.
- 71 Vad vidare gäller omständigheten att användningen av en annan metod för att beräkna normalvärdet inte hade säkerställt en "mer rättvis jämförelse" framgår det förvisso av en jämförelse av punkterna 10 och 11 i artikel 2 i grundförordningen att beräkningen av dumpningsmarginalen ska bygga på en "rättvis jämförelse", men begreppet den "mest rättvisa jämförelsen" förekommer ingenstans i dessa bestämmelser. Även om det medgavs att detta begrepp var relevant konstaterar domstolen att uteslutandet av exporttransaktioner, såsom framgår av punkt 61 i förevarande dom, inte kan anses vara en metod för att säkerställa en "rättvis jämförelse". Det kan således inte anses att användningen av en annan metod för att beräkna normalvärdet inte hade säkerställt en "mer rättvis bedömning".
- 72 Tribunalen gjorde således en felaktig rättstillämpning när den i punkterna 61–90 i den överklagade domen fann att rådet vid beräkningen av dumpningsmarginalen kunde utesluta de typer av produkter som inte motsvarade någon av de produkter som tillverkades och såldes av den indiska tillverkaren.
- 73 Mot bakgrund av ovanstående ska överklagandet bifallas på den första grunden, och den överklagade domen ska upphävas. Det finns därmed inte anledning att pröva de andra argument som anförts inom ramen för den första eller andra grunden.

Prövning av talan vid tribunalen

- 74 Enligt artikel 61 första stycket i stadgan för Europeiska unionens domstol kan domstolen, om den upphäver tribunalens avgörande, själv slutligt avgöra målet, om detta är färdigt för avgörande. Så är fallet här.
- 75 Av punkterna 52–72 i förevarande dom framgår det att rådet i punkterna 82, 102 och 109 i den omtvistade förordningen ansåg att de typer av de produkter som exporterades av de kinesiska exporterande tillverkarna för vilka någon motsvarande typ inte tillverkades och såldes av den indiska tillverkaren skulle uteslutas. Rådet har därmed åsidosatt artikel 2.11 i grundförordningen.
- 76 Under dessa omständigheter ska den omtvistade förordningen ogiltigförklaras såvitt avser klagandena.

Rättegångskostnader

- 77 Enligt artikel 184.2 i domstolens rättegångsregler ska domstolen besluta om rättegångskostnaderna när överklagandet bifalls och domstolen avgör målet slutligt. Enligt artikel 138.1 i rättegångsreglerna, som enligt artikel 184.1 i dessa regler gäller i mål om överklagande, ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats.
- 78 Klagandena har yrkat att rådet ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Rådet har tappat målet C-376/15 P och ska därför ersätta rättegångskostnaderna för såväl förfarandet i första instans i målen T-558/12 och T-559/12 som för överklagandet i mål C-376/15 P. Vad däremot gäller målet C-377/15 P har rådet yrkat att klaganden ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Klagandena har tappat målet C-377/15 P och sistnämnda ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna med avseende på överklagandet i mål C-377/15 P.
- 79 I artikel 140.1 i rättegångsreglerna, som enligt artikel 184.1 i dessa regler ska tillämpas även i mål om överklagande, föreskrivs att medlemsstater och institutioner som har intervenerat ska bära sina rättegångskostnader.
- 80 Kommissionen ska således bära sina rättegångskostnader avseende förfarandet i första instans i målen T-558/12 och T-559/12 samt för förfarandena avseende överklagandena i målen C-376/15 P och C-377/15 P.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (fjärde avdelningen) följande:

- 1) **Den dom som Europeiska unionens tribunal meddelade den 29 april 2015, Changshu City Standard Parts Factory och Ningbo Jinding Fastener/rådet (T-558/12 och T-559/12, EU:T:2015:237), upphävs.**
- 2) **Rådets genomförandeförordning (EU) nr 924/2012 av den 4 oktober 2012 om ändring av förordning (EG) nr 91/2009 om införandet av en slutgiltig antidumpningstull beträffande import av vissa fästdon av järn eller stål med ursprung i Folkrepubliken Kina, ogiltigförklaras, i den del den avser Changshu City Standard Parts Factory och Ningbo Jinding Fastener Co. Ltd**
- 3) **Överklagandet i mål C-377/15 P avvisas.**
- 4) **Europeiska unionens råd ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Changshu City Standard Parts Factory och Ningbo Jinding Fastener Co. Ltd, såväl för förfarandet i första instans i målen T-558/12 och T-559/12 som för överklagandet i mål C-376/15 P.**

- 5) **Changshu City Standard Parts Factory och Ningbo Jinding Fastener Co. Ltd ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Europeiska unionens råd i samband med överklagandet i mål C-377/15 P.**
- 6) **Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader avseende förfarandet i första instans i målen T-558/12 och T-559/12 samt för förfarandena avseende överklagandena i målen C-376/15 P och C-377/15 P.**

Underskrifter